

SPRZĄDK

JEDNODNIÓWKA

KRAKÓW

MARZEC 1974

LUDZIE
DOBREJ
ROBOTY

Rozpoczęły pracę w Miejskiej Kolei Elektrycznej przeszło 30 lat temu. W ciężkim i trudnym okresie okupacji hitlerowskiej pracowały dla dobra przyszłej, wolnej Ojczyzny. W najtrudniejszych chwilach po odzyskaniu wolności, stały się w pierwszym szeregu pracowników odbudowujących przedsiębiorstwo. Pracują do dziś — jak zwykle sumienne, zdyscyplinowane, oddane sprawom swojego zakładu.

Rok 1974 jest rokiem XXX-lecia PRL. Ta historyczna rocznica zobowiązuje do spojrzenia wstecz na przebytą już drogę i do wzmoczonej mobilizacji sił i środków z myślą o przyszłości. Jest to rocznica nie tylko kraju, ale także każdego zakładu pracy i każdego obywatela. Podstawowym celem organizacji społeczno-politycznych działających w MPK jest wzmoczenie w jubileuszowym roku pracy ideowo-wychowawczej w stopniu, który przyczyni się do przedterminowej realizacji zadań obecnego planu 5-letniego.

30 LAT PRL

W naszym przedsiębiorstwie opracowany został ramowy plan obchodów 30-lecia PRL. A oto główne pozycje tego planu: w dniu 22 lipca br. — w 30-lecie Manifestu PKWN — w Osieczanach i na koloniach prowadzonych przez nasze przedsiębiorstwo odbędą się uroczyste ogniska, przy których snuć będą swoje wspomnienia ludzie pracujący w MPK od momentu wyzwolenia. W przedsiębiorstwie założona zostanie księga ludzi zasłużonych dla MPK w okresie 30-lecia. W zakładowej propagandzie wizualnej szczególna uwaga zwrócona zostanie na poglądowe ukazanie dorobku kraju w 30-leciu, a publikatory zakładowe ukazywać będą sylwetki ludzi 30-lecia, zasłużonych dla rozwoju i działania MPK.

W przeddzień Święta Lipcowego odbędzie się uroczysta Konferencja Samorządu Robotniczego, na której organizacjom ZMS i ZHP wręczona zostaną sztandary, zasłużonym pracownikom — odznaczenia i dyplomy.

Rozpoczęta zostanie budowa basenu, boisk sportowych oraz placu zabaw dla dzieci w Ośrodku Wczasowym w Osieczanach. Podejmowane będą czyny społeczne i produkcyjne, głównie na rzecz własnego zakładu. Zorganizowany zostanie konkurs na wzorowy wydział pod względem estetyki i gospodarności. Oddziałowe Organizacje Partyjne odbędą otwarte zebrania z udziałem zaproszonych działaczy społecznych i politycznych, na których omówione zostaną osiągnięcia PRL w 30-leciu. W dniu 22 lipca w Osieczanach odbędzie się wielki festyn połączony z konkursem pod hasłem: Co wiesz o 30-leciu PRL? rajdy — samochodowy, rowerowy i pieszki.

(A. L.)

8 MARCA

Kobiety stanowią znaczną część naszego narodu. Problem kobiet to jednak nie tylko problem ilościowy. Kobiety stanowią bowiem tę część narodu, od której w decydującym stopniu zależą sprawy tej wagi co trwałość rodziny i wychowanie dzieci. Stąd problem kobiety jest kluczowym problemem społecznym.

Polska Ludowa od zarania swego istnienia sprawę kobiet w pełni doceniła. Równouprawnienie kobiet we wszystkich dziedzinach życia z postulatu zmieniło się w konkretną rzeczywistość.

Kobiety uzyskały szeroki dostęp do pracy zawodowej i nauki, zaczęły brać aktywny i twórczy udział w życiu społecznym i politycznym kraju. Dzięki swym talentom i ambicjom szybko weszły na drogę awansu.

Dzisiaj w szkołach i wyższych uczelniach kraju kobiety stanowią ok. połowę ogółu pobierających naukę, a w gospodarce 42 proc. zatrudnionych.

Kobiety opanowały wiele zawodów i specjalności, które tradycyjnie były dla nich niedostępne. Wiele kobiet z powodzeniem sprawuje odpowiedzialne funkcje społeczne i zawodowe.

W warunkach stworzonej jej niezależności ekonomicznej i zawodowej kobieta w minionym 30-leciu zyskała samodzielną pozycję społeczną.

Najcenniejszym prezentem, jaki kobiety polskie otrzymały przed swoim świętem, jest program przyspieszonej poprawy warunków życia społeczeństwa, program w którym sytuacji materialnej i pomyślności rodziny nadano rangę pierwszoplanową.

A więc po pierwsze — z dniem 1 sierpnia br. nastąpi podwyżka płac minimalnych z 1000 do 1200 zł. Od tej samej daty wzrosną najniższe emerytury — do 1100 zł oraz renty rodzinne i inwalidzkie średnio o 130 zł. Dotyczyć to będzie ok. miliona osób.

Sytuacja materialna całej rodziny zależy jednak nie tylko od dochodów poszczególnych jej członków, ale przede wszystkim od liczebności rodziny. W związku z tym kolejna decyzja budząca w życie 1 sierpnia — to reforma systemu zasiłków rodzinnych, która ma na względzie interesy rodzin wielodzietnych. Od tego dnia wzrosnie granica dochodów upoważniająca do wyższych zasiłków — z 1000 do 1400 zł miesięcznie na członka rodziny. Oznacza to znaczne rozszerzenie kręgu uprawnionych do korzystniejszych świadczeń. Jednocześnie podniesione zostają o 150 zł zasiłki wypłacane na trzecie i każde następne dziecko. Wyższe będą też dodatki na matkę niepracującą i wychowującą troje lub więcej dzieci. Niezależnie od stopnia zamożności rodziny wzrosną do 500 zł miesięcznie zasiłki wypłacane na dzieci kalekie. Drugi etap reformy zasiłków, obejmujący drugie i pierwsze dziecko — nastąpi od stycznia 1975 r.

Wprowadzenie w życie tych decyzji odezwą chyba najbardziej w swoich budżetach jedynie żywicieli wychowujące spór gromadzie dzieci.

(Ciąg dalszy na str. 4)

Plenum Komitetu Zakładowego PZPR

Plenum Komitetu Zakładowego PZPR podjęło w dniu 15 lutego br. uchwałę w sprawie oceny rozmów indywidualnych z członkami Partii. Uchwała plenum zobowiązała Egzekutywę KZ do zapoznania poszczególnych OOP z treścią wniosków wysuniętych w trakcie rozmów. Jednocześnie Plenum zobowiązało Egzekutywę KZ do poinformowania Oddziałowych Organizacji Partyjnych o sposobie przekazania tych wniosków adresatom, właściwym z punktu widzenia ich kompetencji. Z kolei Egzekutywa wszystkich OOP powinna zapoznać ogół członków z treścią wszystkich wniosków. Plenum zobowiązało Egzekutywę KZ do

sporządzenia zbiorczych wniosków, wynikających z rozmów i przekazania ich adresatom.

Uchwała Plenum KZ ustosunkowała się również do akcji badania ankietowego na temat „Przedsiębiorstwo w oczach pracownika”. Plenum zatwierdziło projekt ankiety i zobowiązało Egzekutywę do nadzoru nad przebiegiem tej akcji. Zatwierdzony został skład osobowy zespołu powołanego do przeprowadzenia całości badania ankietowego. Ustalono, że zakończenie badania i złożenie informacji o jego wynikach powinno nastąpić do końca maja br. (A.L.)

Partyjne rozmowy

Z początkiem bieżącego roku zakładowa instancja partyjna podjęła na swych posiedzeniach plenarnych sprawy ludzi czyli sprawy kadrowe. Plenum KZ PZPR w dniu 15 lutego br. dokonało oceny rozmów indywidualnych z członkami Partii. Łącznie w II i III kwartale 1973 r. przeprowadzono rozmowy z 239 członkami i kandydatami partii. W tym było 138 pracowników fizycznych i 101 pracowników umysłowych. W grupie pracowników umysłowych przeprowadzono 45 rozmów z pracownikami.

Celem rozmów indywidualnych, mających już trzyletnią tradycję w naszej partii, było pobudzenie aktywności politycznej i zawodowej. Skoro bo-

wiem organizacja partyjna stanowi czołowy oddział założeń, to od członków organizacji partyjnej należy oczekiwać i wymagać wyższego stopnia świadomości i aktywności polityczno-zawodowej.

Istotną cechą rozmów było to, że wystrzegano się ogólników, sprowadzając omawiane sprawy do konkretnych potrzeb zakładu pracy i specyfiki jego środowiska. W toku rozmów szeroko uwzględniano wnioski i uwagi wysuwane przez rozmówców. Wskazywali oni niejednokrotnie na niedociągnięcia i braki w życiu politycznym, gospodarczym lub w sprawach społecznych przed przedsiębiorstwem. 153 rozmówców przedstawiło swe uwagi i wnioski. Zgłoszone wnioski zo-

stały zebrane i uszeregowane według ich tematyki, co umożliwiło przekazanie ich odpowiednim adresatom. Wnioski skierowane zostały pod adresem dyrekcji przedsiębiorstwa, KZ PZPR, Rady Zakładowej, Rady Robotniczej, wyższych instancji partyjnych, Rady Narodowej m. Krakowa i Zjednoczenia Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej.

Na Konferencji Samorządu Robotniczego w dniu 14 marca 1974 r. zastępca dyrektora Zjednoczenia Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej tow. Kozłowski w imieniu prezydenta miastopoinformował o sposobie przystąpienia do realizacji wniosków wysuniętych pod adresem Urzędu Miasta. (A.L.)

ANNA UZNAŃSKA

Przyjęta do pracy w Miejskiej Kolei Elektrycznej w 1943 r. w charakterze konduktorki. W roku 1952 przeniesiona awansem społecznym na etat pracownika umysłowego, gdzie pracuje do dziś. Odznaczona odznaką — Zasłużony Pracownik MPK.

JANINA KASPRZYK

Przyjęta do pracy w Miejskiej Kolei Elektrycznej w 1943 r. w charakterze pracownika umysłowego, na którym pracuje do dziś — pełni funkcję sekretarza PKZP.

STEFANIA SKOCZEK

Przyjęta do pracy w Miejskiej Kolei Elektrycznej w 1941 r. w charakterze pracownika umysłowego i na tym stanowisku pracuje do dziś. Odznaczona odznaką — Zasłużony Pracownik MPK.

Zbliżenie nauki do praktyki

UMOWA O WSPÓLPRACY NAUKOWO-TECHNICZNEJ MIĘDZY INSTYTUTEM POJAZDÓW SZYNOWYCH WYDZIAŁU MECHANICZNEGO POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ A MIEJSKIM PRZEDSIĘBIORSTWEM KOMUNIKACYJNYM W KRAKOWIE.

Realizując zadania nakreślone przez VI Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i I Krajową Konferencję Partyjną, Instytut Pojazdów Szynowych Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej oraz Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Krakowie postanowiły zawrzeć umowę o współpracy.

Instytut Pojazdów Szynowych Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej (dalej zwany IPSz) reprezentowany będzie przez dyrektora IPSz — doc. dra hab. inż. Jana Brosia, a Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne (dalej zwane MPK) reprezentowane będzie przez dyrektora inż. Eugeniusza Więcka.

§ 1.

Podstawowymi celami niniejszej umowy jest wzajemne dążenie do:

1. Włączania do planów prac naukowych IPSz zagadnień wynikających z problematyki MPK.

2. Podnoszenie teoretycznej wiedzy kadry inżynierjno-technicznej MPK oraz uzupełnienie wiadomości praktycznych pracowników naukowych IPSz doświadczeniami MPK.

3. Umożliwienie korzystania ze środków materialnych obu stron tak w zakresie technicznym, jak również socjalno-kulturalnym.

§ 2.

IPSz zapewni MPK:

1. Stałe doradztwo naukowo-techniczne;

2. Konsultacje w sprawach związanych z realizacją zadań MPK w zakresie taboru szynowego;

3. Doskonalenie kadry inżynierjno-technicznej przez podjęcie starań o otwarcie magisterskiego studium podyplomowego dla kadry inżynierjnej MPK.

§ 3.

MPK zapewni i umożliwi IPSz:

1. Korzystanie z zaplecza technicznego celem prowadzenia prac naukowo-badawczych.

2. Środków potrzebne do realizacji prac naukowo-badawczych związanych z potrzebami MPK.

3. Odbywanie praktyk studenckich i obozów naukowych Koła Naukowego specjalności „Pojazdy Szynowe”.

§ 4.

1. Umowa niniejsza ma charakter ramowy i traktuje w sposób ogólny o formach i zakresie współpracy.

2. Szczegółowe plany realizacji współpracy będą ustalone na drodze wzajemnych uzgodnień obu stron jako aneksy i załączniki do tychże.

3. Umowa nie narusza zarządzeń i uchwał władz nadzórnych obu stron oraz ogólnie obowiązujących przepisów.

§ 5.

1. Celem utrzymania bieżących kontaktów powołuje się pełnomocników: ze strony MPK — inż. Julian Pilszczek, ze strony IPSz — dr inż. Jerzy Magiera.

2. Do zadań pełnomocników należy opracowanie kolejnych aneksów, stanowiących uzupełnienie do niniejszej umowy, przedkładanie tych aneksów do zatwierdzenia kierownictwa obu stron; nadzór i koordynacja wynikającego z nich programu prac, opracowanie i przedkładanie corocznych sprawozdań w terminie do końca stycznia.

§ 6.

Umowę niniejszą zawiera się na czas nieokreślony.

Rozwiązanie umowy może nastąpić: — natychmiast przy obojętnej zgodzie stron,

— po upływie sześciu miesięcy od momentu wystąpienia o rozwiązanie umowy przez jedną ze stron.

DYREKTOR MPK — KRAKÓW

inż. EUGENIUSZ WIĘCEK

DYREKTOR IPSZ POLITECHN. KRAK.

doc. dr hab. inż. JAN BROS

REKTOR

POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

prof. dr inż. WŁADYSŁAW MUSZYŃSKI
(Dokończenie na str. 2)

LUDZIE dobrej roboty

ANNA FILIPOWICZ

Przyjęta do pracy w Miejskiej Kolei Elektrycznej w 1942 r. w charakterze konduktorki, pracowała na tym stanowisku do 1952 r. Awansem społecznym przeniesiona została do Działu Taryfowo-Biletowego jako pracownik umysłowy, gdzie pracuje do dnia dzisiejszego. Odnaczona odznaką — Przewodnik Pracy Socjalistycznej. Zastępczyni Pracownik MPK.

WŁADYSŁAW KLIMAS

Przyjęta do pracy w Miejskiej Kolei Elektrycznej w 1942 r. początkowo w charakterze konduktorki, a następnie przeniesiona awansem społecznym na etat pracownika umysłowego, na którym pracuje do dziś. Odnaczona odznaką — Przewodnik Pracy Socjalistycznej. Zastępczyni Pracownik MPK, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Związków Zawodowych.

MICHAŁINA KOZKA

Przyjęta do pracy w Miejskiej Kolei Elektrycznej w 1942 r. jako robotnica niewykwalifikowana, pracuje w Wydziale Remontowo-Produkcyjnym do dziś. Odnaczona odznaką — Zastępczyni Pracownik MPK.

(A. T.)

Z ŻYCIA PARTII

O prawidłową działalność — publikatorów

Tematem obrad Egzekutywy KZ PZPR w dniu 22. II. br., stała się działalność środków masowego przekazu (zwanych ostatnio — publikatorami) w naszym przedsiębiorstwie. Punktem wyjścia do dyskusji, stanowiła „Informacja o działalności Jednostki MPK „Sygnały” oraz uwagi i spostrzeżenia dotyczące pozostałych publikatorów działających w MPK w Krakowie” opracowana przez przewodniczącego kolegium — tow. S. Szymańskiego.

W „Informacji” tej, zawarte zostały krytyczne uwagi dotyczące jednostki „Sygnały” i „Biuletynu Informacyjnego MPK” oraz działalności Rozgłośni Zakładowej, przyczyną aktualnego stanu rzeczy, jak i wnioski zmierzające do postawienia tej działalności — na właściwym poziomie. Jak stwierdzono, do najistotniejszych czynników wpływających

na treść i formy tej działalności, należy: brak właściwego zaangażowania się w jej pracy — aktywności społecznej, nieustabilizowana i niedostateczna — kadra etatowa, niewłaściwe usytuowanie organizacyjne oraz brak jednolitego kierownictwa administracyjnego i merytorycznego oraz wiele innych.

W dyskusji, członkowie Egzekutywy potwierdzili słuszność zawartych spostrzeżeń, uzupełniając je nowymi uwagami. W wyniku tej dyskusji, Egzekutywa KZ podjęła uchwałę, którą m. in.:

— zatwierdzono w/w „Informację”, łącznie z wnioskami w niej zawartymi,

— zobowiązano dyrekcję do powołania — zgodnie z obowiązującymi przepisami — odpowiedniej komórki organizacyjnej, stanowiącej Redakcję

Wydawnictw i Rozgłośni Zakładowej MPK,

— upoważniono Sekretariat KZ, do roboczego omówienia — z dyrekcją i przedstawicielami pozostałych czynników społecznych — sposobu i zakresu bieżącej realizowania wniosków wynikających z „Informacji” i przebiegu posiedzenia egzekutywy,

— zobowiązano Sekretariat KZ, do złożenia informacji z realizacji uchwały Egzekutywy KZ, na najbliższym jej posiedzeniu.

Należy mieć nadzieję, że podjęte decyzje tego posiedzenia Egzekutywy KZ, będą miały — w swych skutkach — znaczenie przełomowe dla dalszej działalności środków masowego przekazu, w naszym przedsiębiorstwie.

O szczegółach realizacji tej uchwały, informować będziemy czytelników — na bieżąco

S. Szymański

Zbliżenie nauki do praktyki

(Dokończenie ze str. 1)

Współpraca naukowców i studentów Politechniki Krakowskiej z naszym przedsiębiorstwem datuje się już od dawna, tyle że była to współpraca luźna, nie objęta żadnymi umowami legalizującymi tę działalność. Mimo to efekty tego luźnego współdziałania są już obecnie pokaźne i owocują z pożytkiem dla wszystkich użytkowników komunikacji miejskiej. Po przykłady nie trzeba sięgać daleko.

Kursujący od pewnego czasu po Krakowie wóz tramwajowy z numerem bocznym 136 jest wspólnym dziełem kadry inżynierjno-technicznej naszego przedsiębiorstwa oraz naukowców i studentów PK. Coraz ciszej zamykające się drzwi w wagonach tramwajowych — to również ich wspólne dzieło. Modernizacja starych tramwajów, a w szczególności dostosowanie wozów do korzystania z bezpiecznego (niższego) napięcia sieci elektrycznej i wiele jeszcze innych innowacji i rozwiązań technicznych zastosowanych w tabore szynowym.

„Koła elastyczne do wagonów 4N i pochodnych” oraz „Sposób mocowania luzownika w wagonach 102N” to tematy podjęte przez studentów w czasie trwania w ub. roku obozu naukowego. Jak wynika z udzielonych nam informacji — rozpracowanie tych tematów zbliża się ku końcowi i w niedługim czasie będą mogły

znaleźć zastosowanie na co dzień.

Obecnie przedsiębiorstwo nasze posiada 459 wozów tramwajowych. Liczba ta chyba najlepiej odzwierciedla zakres prac technicznych, którym musza sprostać służby placu technicznego, by zapewnić sprawne działanie tego środka komunikacji.

Badanie eksploatacji nowych wozów, wprowadzanie wielkich płyt prefabrykowanych, zbrojonych do zabudowy szyn, opracowanie hałaśliwości przejazdu tramwajów itd. — to tylko kilka z wielu zagadnień technicznych czekających na rozwiązanie w naszym przedsiębiorstwie.

Tak więc ze wszechmiar słuszne było podpisanie w dniu 12 marca br. umowy o współpracy naukowo-technicznej naszego przedsiębiorstwa z Instytutem Pojazdów Szynowych Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej. (Pełny tekst tej umowy podajemy na 1-szej stronie).

W uroczystości podpisania umowy m. in. udział wzięli: rektor PK — prof. dr inż. Władysław Muszyński, dyrektor Instytutu Poj. Szyn. — doc. dr hab. inż. Jan Broś, zastępca dyr. IPSz — doc. dr inż. Zdzisław Romaniszyn, I sekretarz KU PZPR PK — doc. mgr inż. Zygmunt Nowakowski, I sekretarz KZ PZPR w MPK Kraków — tow. Adam Jedrusik, dyr. naczelny MPK —

inż. Eugeniusz Więcek, szef Zakł. Kom. Szyn. — inż. Tadeusz Trzmiel, przew. RZ — tow. Ryszard Cygan, przew. RR — tow. Eugeniusz Kuczek.

Porozumienie to zapewne pomoże rozwiązać wiele zagadnień natury technicznej, z jakimi wciąż boryka się nasze przedsiębiorstwo. A problemów tych będzie coraz więcej ze względu na ciągły rozwój komunikacji miejskiej.

(A. T.)

Zbliża się, przypadające w roku 1975, 100-lecie komunikacji Miejskiej w Krakowie. Przy naszym przedsiębiorstwie działa Komitet Organizacyjny Obchodu tej ważnej rocznicy. W skład komitetu Organizacyjnego wchodzi: inż. Eugeniusz Więcek, dyrektor naczelny MPK — przewodniczący, tow. Adam Jedrusik, I sekretarz KZ PZPR i tow. Ryszard Cygan, przewodniczący Rady Zakładowej — wiceprzewodniczący, tow. Tadeusz Pilarski — sekretarz, tow. Eugeniusz Kuczek, przewodniczący Rady Robotniczej, tow. Danuta Pasternak, sekretarz KD PZPR, mgr Adam Jarema, dyrektor ZPGKiM — członkowie.

100-lecie komunikacji miejskiej

W skład Komitetu Organizacyjnego wchodzi 8 branżowych sekcji, a mianowicie: organizacyjna, propagandowa, wydawnicza, imprezowa, inwestycyjna, handlowa, naukowo-techniczna i finansowa.

Kulminacyjnym punktem obchodów 100-lecia będzie okres od 5 do 12 października 1975 r. W dniach tych odbędą się wiele ciekawych imprez. Do nich należy zaliczyć rozstrzygnięcie konkursu racjonalizatorskiego i konkursu pod hasłem „Moje hobby” oraz konkursu pod hasłem „Ko-

munikacja miejska w oczach dziecka”. Otwarta zostanie wystawa obrazująca historię, dorobek i przyszłość komunikacji miejskiej. Odbędzie się również międzynarodowe sympozjum naukowe na temat komunikacji miejskiej. W ramach obchodów nastąpi uruchomienie nowych linii komunikacyjnych.

Bogaty jest program wydawnictw i pamiątek z okazji 100-lecia. Ukaże się drukiem monografia komunikacji miejskiej w Krakowie. Wydane zostaną materiały naukowe na sympozjum, afisze, ulotki, programy imprez, zaproszenia.

W serii pamiątek wykonane zostaną teczki, okładki, folderały, długopisy, breloczki do kluczyków, naklejki, a wśród nich również naklejki na pudełka zapałczane, co szczególnie zainteresuje filumenistów. Wykonana zostanie pamiątka ceramika i szkło, proporzeczki, dyplomy, kalkomania, Bilety tramwajowe i autobusowe zaopatrzone zostaną w specjalny nadruk.

(A. L.)

Podpisanie umowy o współpracy pomiędzy Politechniką Krakowską a MPK (od lewej) Dyrektor MPK — inż. E. Więcek, Rektor PK — prof. dr inż. W. Muszyński, Dyrektor Instytutu Poj. Szyn. — doc. dr hab. inż. J. Broś.

W ustawie z dnia 20. XII. 1958 r. (art. 1 ust. 1) ustalono: „załogom w państwowych przedsiębiorstwach... przysługuje prawo kontroli i nadzoru nad całokształtem działalności przedsiębiorstwa oraz prawo stanowienia w zasadniczych sprawach dotyczących działalności i rozwoju przedsiębiorstwa, określonych niniejszą ustawą”.

Już z wyżej cytowanego ustępu ustawy wynikają trzy, niezmiernie ważne sprawy:

- 1) że uprawnienia do współzarządzania przedsiębiorstwem przysługują — całej załodze,
- 2) że załodze przysługuje prawo — kontroli, nadzoru i stanowienia,
- 3) że prawo kontroli — dotyczy całokształtu działalności przedsiębiorstwa, prawo nadzoru — dotyczy ważniejszych przejawów działalności przedsiębiorstwa, natomiast prawo stanowienia — dotyczy zasadniczych spraw tej działalności.

Jak więc widzimy, mimo pewnych ograniczeń w zakresie stanowienia i nadzoru, zarówno zakres uprawnień, jak i „pole działania” — są ogromne.

Jest jednak rzeczą dla każdego oczywistą, że tak rozległych uprawnień załogi, a więc wszystkich pracowników, nie mogą realizować poszczególni pracownicy, w pojedynkę, każdy w zakresie i w sposób — jaki by mu odpowiadał. Można sobie jedynie wyobrazić, jakie byłyby skutki takiej „realizacji” uprawnień. Toteż ustawa (art. 1 ust. 2) stanowi — „załogi realizują przysługujące im zgodnie z ust. 1 prawo współudziału w zarządzaniu przedsiębiorstwami poprzez organy samorządu robotniczego, działające na zasadach określonych w niniejszej ustawie”. Ustalenie to oczywiście w niczym nie narusza i nie ogranicza praw poszczególnych członków załogi. Wprowadza natomiast odpowiedni ład organizacyjny. Ustala formy, w jakich te uprawnienia — każdy pracownik może realizować.

Wracając jednak do uprawnień załogi, to:

— prawo kontroli, obejmuje swym zasięgiem całokształt działalności przedsiębiorstwa. Oznacza to, że cała bez wyjątku działalność przedsiębiorstwa, może być poddana kontroli załogi i jej organów samorządowych.

Prawo to, jest w hierarchii kompetencji — stosunkowo najsłabsze. Wynika to z faktu, iż sama kontrola niczego nie zmienia. Przeprowadzenie kontroli jakiegoś odcinka działalności, pozwala jedynie stwierdzić stan faktyczny na tym odcinku

i ujawnić ewentualne niedociągnięcia czy uchybienia. Pozwala również przedstawić wnioski i uwagi, jakie w związku z tym się nasuwają. Dopiero wówczas, gdy kontrolowany odcinek związany jest z zagadnieniami, które podlegają prawu nadzoru lub stanowienia, odpowiedni organ samorządu może skorzystać z tych — wyższych uprawnień. Prawo kontroli jest natomiast najszersze, gdyż pod względem możliwości jego realizowania przez organy samorządu w stosunku do poszczególnych kierunków działalności przedsiębiorstwa, jest — nieograniczone.

Praktycznie biorąc nie ma takiego odcinka działalności przedsiębiorstwa, który nie mógłby być poddany kontroli samorządu. Z prawem tym wiąże się, i z niego wynika, prawny obowiązek dyrekcji przedsiębiorstwa — poddania się tej kontroli.

SAMORZĄD ROBOTNICZY

OGÓLNE UPRAWNIENIA ZAŁOGI W ZAKRESIE WSPÓŁZARZĄDZANIA PRZEDSIĘBIORSTWEM

— prawo nadzoru, jako wyższa, mocniejsza forma kompetencji (uprawnień), obejmuje swym zasięgiem niektóre, ważniejsze przejawy działalności przedsiębiorstwa. Co prawda w wymienionym ustępie ustawy zostało ono określone (wraz z prawem kontroli) jako dotyczące całokształtu działalności przedsiębiorstwa, lecz w zakresach uprawnień poszczególnych organów samorządu zostało ono wyspecyfikowane. Oznacza to, że możliwość korzystania z tych uprawnień (nadzoru), została ograniczona do wymienionych tam, ważniejszych merytorycznie przejawów działalności przedsiębiorstwa;

— prawo stanowienia, jest najwyższym uprawnieniem samorządu robotniczego, ale też ze względu na swą rangę, wyraźnie ograniczone do zasadniczych spraw dotyczących działalności przedsiębiorstwa. Sprawy te, o których samorząd może decydować (stanowić), są ściśle wymienione zarówno w ustawie, jak i późniejszych aktach prawnych, a podejmowane przez organy samorządu decyzje (uchwały) w sprawach innych niż w przepisach prawnych wymienione, nie miałyby mocy prawnej do ich wykonania.

Poza wyżej omówionymi prawami kontroli, nadzoru i stanowienia, załodze przedsiębiorstwa i jej organom samorządowym, przysługują ponadto — bez ograniczeń — tzw. uprawnienia opiniodawcze, jak np. wypowiadania opinii, zgłaszania wniosków, ustosunkowywania się do zamierzeń dyrekcji itp.

Przedstawione powyżej uprawnienia załogi, naświetlone zostały oczywiście w sposób ogólny, gdyż bardziej szczegółowo, uprawnienia te — zwłaszcza w zakresie nadzoru i stanowienia — omówione zostaną w połączeniu z odpowiednim organem samorządu, któremu przysługują, co zostanie dokonane w dalszych częściach.

Uprawnienia załogi do samorządu, tj. korzystania z praw kontroli, nadzoru i stanowienia, winny być wykorzystane dla realizacji określonych zadań. Ustawa (w art. 3) ustala, że „zadaniem samorządu robotniczego jest:

- 1) zapewnienie sprawnego funkcjonowania oraz rozwoju przedsiębiorstwa w interesie ogólnospołecznym i w interesie własnym załogi;

- 2) rozwijanie wśród załogi działalności zmierzającej do podniesienia gospodarności, umocnienia dyscypliny pracy, wzmocnienia aktywności wytwórczej, podniesienia bezpieczeństwa i kultury pracy, zwiększenia odpowiedzialności pracowników za wyniki gospodarcze przedsiębiorstwa”.

Tak więc korzystanie w pełni z uprawnień zmierzających poprzez konkretne działanie do realizacji wymienionych zadań, spełni jedną z podstawowych zdobyczy klasy robotniczej, jaką niesie ustroj socjalistyczny, tj. udziału wszystkich ludzi pracy nie tylko w bezpośrednim procesie wykonawczym, ale również — w procesie zarządzania gospodarką narodową i w podziale jej wyników. Z przytoczonych powyżej uprawnień załogi do współzarządzania widać wyraźnie, że takie możliwości rzeczywiście udziału załogi we współzarządzaniu przedsiębiorstwem — istnieją. Czy potrafimy je — na co dzień i skutecznie — realizować?

S. SZYMAŃSKI

Artykuł opracowano w oparciu o „Prawo Samorządu Robotniczego” M. Błażejczyka (Wydawn. Związk. CRZZ, Warszawa 1971).

Poprawa warunków pracy załogi

ROZWIĄZANIE SZEREGU NAROSŁYCH PROBLEMÓW W KOMUNIKACJI MIEJSKIEJ, TO NIE TYKO SPRAWA NOWYCH INWESTYCJI ORAZ ZWIĘKSZONEJ ILOŚCI TABORU — TO TAKŻE SPRAWA WARUNKÓW PRACY ZAŁOGI.

Temu właśnie problemowi poświęcona była odbyta w dniu 14 marca br. Konferencja Samorządu Robotniczego w naszym przedsiębiorstwie. Spośród zaproszonych udział w Konferencji wzięli: st. instruktor Wzd. Bud. i Gosp. Kom. K WPZPR tow. Sergiusz Megiel: II sekretarz KD PZPR „Śródmieście” — tow. Piotr Macura kierownik Oddziału ZG naszego Związku Zaw. — tow. Marian Kurek, z-cy dyrektora Zjednoczenia Przedz. Gosp. Kom. i Mieszkaniowej — tow. Bronisław Kozłowski, i Musielawicz Wojew. inspektor Pracy WRZZ — tow. Zbigniew Banasiak: inspektor pracy Oddz. ZG w Związku tow. Zbigniew Putek.

Na wstępie obrad odbyła się uroczystość wręczenia przez II sekretarza KD PZPR „Śródmieście” tow. P. Macurę dyplomów uznania za wybitne osiągnięcia w realizacji zadań społeczno-gospodarczych, oraz aktywny udział w czynnie 30 mld w roku 1973. Dyplomy KD PZPR „Śródmieście” przyznane zostały całej załodze MPK Kraków oraz załogom: Zakładu Komunikacji Szynowej, Wydziału Eksploatacji Autobusowej Czyżyny oraz Wydziału Taksówek.

Indywidualne dyplomy z rąk tow. Macury otrzymali tow. tow. Alojzy Kusina, Jan Leśniak, Kazimierz Kulig, Franciszek Grzesio, Jan Piotrowski oraz Zdzisław Stus.

W imieniu załogi naszego przedsiębiorstwa oraz wyróżnionych pracowników serdeczne podziękowania za to duże wyróżnienie złożył I sekretarz KZ PZPR tow. Adam Jędrusik zapewniając równocześnie, że załoga MPK nie zawiedzie zaufania i jeszcze lepiej i wydajniej będzie realizować postawione przed nią zadania.

Z kolei przystąpiono do zasadniczego tematu KSR. Realizacja opracowanego w 1971 r. programu poprawy warunków socjalnych załogi przynosi pewne konkretne efekty — m. in. jeszcze w tym roku oddane zostaną do użytku: budynki socjalny w WEA — Czyżyny i całe piętro nad obiektem administracyjnym Wydziału Rem.-Produk. ZKSz, Wydział Transportu i Sprzętu Specjalnego otrzymał nową szatnię i jadalnię przy ul. Rzemieślniczej. Dokonano też modernizacji niektórych istniejących już urządzeń socjalnych tak jak np. dla pracowników kotłowni w Podgórzu. W nowo otrzymanych obiektach przy ul. Waryńskiego (W. Taryf. — Biletowy) i ul. Grzegorzeckiej (Zakł. Rem. Inwestycyjny) na szatnie, jadalnie i umywalnie przeznaczono 150 m² powierzchni. Poprawiono również warunki socjalne brygad, wykonujących remonty torowisk na terenie miasta, dostarczając im 4 dodatkowe schronienia tzw. barakowozy.

Nowo opracowana zakładowa tabela odzieży roboczej, ochronnej i sprzętu ochronnego osobiste uznawana jest za najlepszą w przemyśle wszystkich województw. Wzrosty w przemyśle, mimo to trzeba jednak stwierdzić, iż istniejący stan nie zaspokaja wszystkich potrzeb, a jedynie łagodzi nadmierne dysproporcje. Szczególnie nadal jest odczuwalny brak dodatkowych pomieszczeń socjalnych dla załogi WET — Nowa Huta, ZKSz, oraz Wydziału Rem.-Prod. w ZK Samochodowej.

Nakłady na bhp w 1973 r. wyniosły 13,5 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu do roku 1972 o 35 proc. Z tej kwoty połowę wydatkowano

na zakup odzieży roboczej i ochronnej a ok. 41 proc. przeznaczono na poprawę warunków socjalnych załogi.

Wiele wysiłku podjęto, by zmniejszyć uciążliwość pracy i podnieść bezpieczeństwo techniczne.

Np. zlagodzone uciążliwość wywołaną hałasem oraz ograniczono szkodliwość emitowanych gazów i dymów spawalniczych — poprzez oddzielenie stanowisk montażu wagonów tramwajowych od pozostałych stanowisk roboczych w hali W. Rem.-Prod. w Podgórzu.

Usprawniono proces oczyszczania podwozi transportowych w myjni poprzez jej modernizację.

Wygospodarowano dodatkową powierzchnię, która po odpowiedniej adaptacji służy jako warsztat spawania gazowego w hali W. Rem.-Prod. ZK Samochodowej. W wielu oddziałach, wydziałach zmodernizowano i poprawiono wentylację, ogrzewanie i oświetlenie pomieszczeń.

Duży wkład w poprawę warunków bezpieczeństwa technicznego ma ruch racjonalizatorski. W roku 1973 wzięto udział w 31 projektach o tematyce bhp.

Sprawy zdrowotności załogi naszego przedsiębiorstwa również były tematem obrad KSR Zakładowa Przychodnia Lekarska w roku 1973 objęła obowiązkowymi badaniami lekarskimi 5.708 pracowników (w roku 1971 — 4.340 prac., w 1972 r. 5.028 prac.) W działalności przychodni obserwuje się poważny wzrost ilości badań specjalistycznych z 301 w 1972 r. do 1.339 w roku 1973. Jest to między innymi wynikiem poszerzenia działalności lekarskiej o pracę gabinetu laryngologicznego.

Prawidłowa działalność naszej przychodni w poważnym stopniu utrudnia brak pełnej obsady specjalistycznej.

Pewnym miernikiem zdrowotności załogi jest absencja chorobowa, wykazująca jak dotychczas stałą tendencję wzrostu. I tak rok 1971 zamknął się liczbą 125.664 dni niezdolności do pracy, a rok 1973 — 143.153 dniami.

Dokonano również oceny wypadków przy pracy i przyczyn ich powstawania. W roku 1973 zanotowano 213 wypadków (w 1972 r. — 196). Mimo że nastąpił wzrost o 8,7 proc. — to jednak obniżył się tzw. wskaźnik ciężkości wypadków.

Z analizy wypadków wynika, że największa ich ilość spowodowana jest poślizgnięciem lub potknięciem się pracowników, dalej idą wypadki spowodowane zderzeniem pojazdów, najechaniem, ostrym hamowaniem, jak również urazy rąk przy obsłudze narzędzi ręcznych. Spora ilość wypadków spowodowana była

porażeniem prądem elektrycznym i oparzeniem.

W roku 1973 zanotowano dwa śmiertelne wypadki, które nastąpiły w następujących okolicznościach:

— kontroler biletowy Antoni Nowak przechodząc przez ulicę 3 Maja został potrącony przez nadjeżdżający z lewej strony samochód osobowy, doznając złamania podstawy czaszki, ogólnych obrażeń ciała wskutek doznanych urazów zmarł po pięciu dniach. Przyczyną wypadku było nagłe wtargnięcie pracownika na jezdnię.

— drugiemu śmiertelnemu wypadkowi uległ Jan Skałka — robotnik torowy, w chwili wypadku zatrudniony przy remoncie torowiska na ul. Powstańców Warszawy. Został on przejechany przez tramwaj i wskutek doznanych obrażeń poniósł śmierć na miejscu. Przyczyną wypadku było niezachowanie środków ostrożności przez motorowego Z. Wojnarowicza oraz niedostateczne zabezpieczenie stanowiska pracy jak i niekorzystne warunki atmosferyczne.

Z 55 wypadków, za które odpowiedzialność ponoszą poszkodowani na szczególną uwagę zasługują dwa spośród nich:

— Kierowca autobusowy Zbigniew Banaś usiłował odblokować uszkodzony rozrusznik, uderzając w niego trzonkiem wkrętaka trzymanego zwróconym do wnętrza dłoni ostrzem. Przy kolejnym uderzeniu w obudowę rozrusznika, trzonkiem ze ślizgnięciem z wkrętaka, a poszkodowany tracąc równowagę wbił sobie ostrze w dłoń. Jest to wypadek spowodowany na skutek rażącego niedbalstwa i lekkomyślności.

— Drugi wypadek spowodowany umyślnie:

Uczeń Szkoły Przyzakładowej Męcisław Szczepczyk po nieudanej próbie zwolnienia się wcześniej o dwie godziny z pracy na popołudniowej zmianie — wywołał na dłoń obrzęk uderzając w nią wielokrotnie pilnikiem.

By ograniczyć tę ogromną ilość wypadków, w przedsiębiorstwie podjęto szeroko zakrojoną działalność profilaktyczną, wyrażającą się m. in. poprzez kontrolę stanowisk pracy, likwidację zagrożeń wypadkowych, realizację programów szkolenia w zakresie bhp itp.

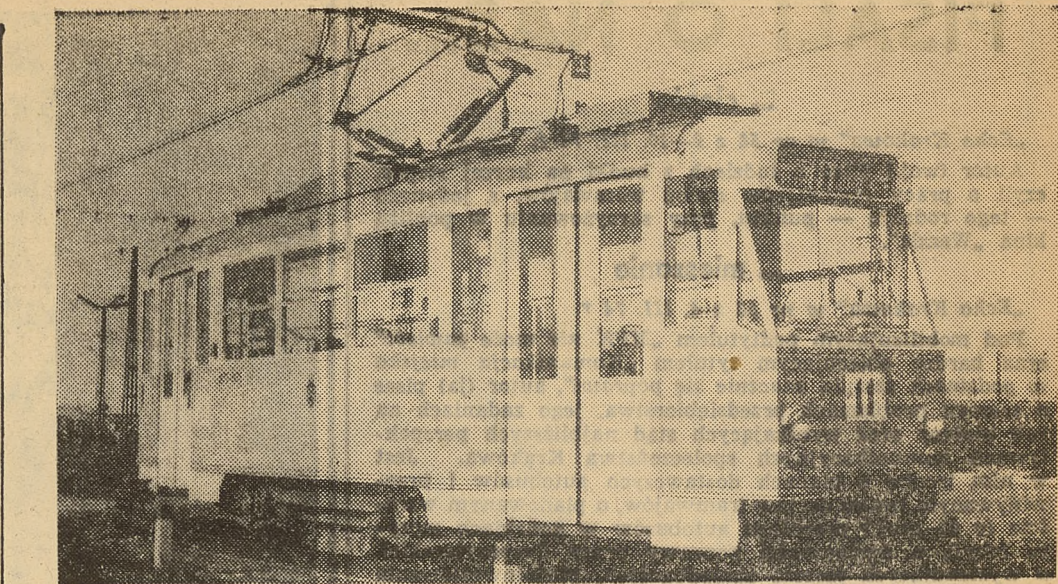
Konferencja Samorządu Robotniczego podjęła również uchwałę o przystąpieniu przedsiębiorstwa do współzawodnictwa w skali ogólnokrajowej.

ny przez Główną Kwaterę ZHP oraz Ministerstwo Oświaty i Wychowania. Z okazji V Zjazdu ZHP, Dni Hufca — ulicami naszego miasta kursował efektywny tramwaj obsługiwany przez instruktorów i harcerzy. Przeprowadzona ubiegłego roku akcja „Znaczek” przyniosła dochód w wysoko-

ZHP w ofensywnym działaniu

ści 3.600 zł, który przekazano na konto Budowy Centrum Zdrowia Dziecka. W manewrach technicznie - obronnych dzielnic „Śródmieście” reprezentacja Szczepu zajęła II miejsce, natomiast w zawodach strażackich m. Krakowa zdobyła I miejsce. Dużym sukcesem było zajęcie przez Szczep I miejsca we współzawodnictwie Szczepów Hufca „Śródmieście” i zdobycie tzw. „Plakietki Sztandarowej Hufca”. za realizację zadań związanych z wyborami do Rad Narodowych harcerze otrzymali dyplom uznania od DRN „Śródmieście”.

Za aktywną działalność społeczną w środowisku młodzie-

Czym będziemy jeździć w 1974 r.

Każdego pracownika MPK interesuje odpowiedź na pytanie: jakie główne tendencje i zadania czekają nas w roku 1974. Postaramy się więc pokrótce na to pytanie odpowiedzieć.

W trakcji autobusowej nastąpi znacznie poważniejszy rozwój niż w trakcji tramwajowej. Ilustruje to chociażby spodziewany i planowany wzrost taboru autobusowego O ile w końcu roku ubiegłego dysponowaliśmy 308 jednostkami, to na koniec roku bieżącego będziemy ich mieli 413.

Powstanie więc możliwość uruchomienia co najmniej pięciu nowych linii autobusowych. W sumie będzie w roku 1974 czynnych 58 linii. Łączna

długość linii autobusowych, która w ubiegłym roku wynosiła 400 km niedługo już wynosić będzie 524 km. Oczywiście rozwój ilościowy taboru autobusowego spowoduje wzrost zadań na zapleczu technicznym komunikacji. Warto przy tym wiedzieć, że w Krakowie obserwuje się stały wzrost zapotrzebowania na komunikację autobusową.

Wprawdzie ciągle jeszcze więcej ludzi jeździ tramwajem niż autobusem, ale proporcje te systematycznie zmieniają się i to na korzyść autobusu. Dlatego przy wydłużaniu się linii autobusowych, długość linii tramwajowych w obecnym roku nie ulegnie zmianie, i będzie wynosić w

dalszym ciągu 193 km.

Tradycyjnie już brak dostatecznej ilości kierowców był głównym hamulcem rozwoju komunikacji autobusowej. Od pewnego czasu podejmowane są działania w celu przełamania tego impasu. Do chwili obecnej na zasadzie skróconego szkolenia na kategorię prawa jazdy DM przeszkolono 21 kierowców. Realizowane jest szkolenie w dalszych grupach. Począwszy od bieżącego roku każdy kierowca, który w ciągu kwartału przepracuje pełny czas pracy przypadający na ten okres, nie narażając się przy tym na zarzuty i kary dyscyplinarne, otrzyma nagrodę kwartalną w wysokości 3 tys. zł. (A. L.)

4 marca br. odbył się plenarne posiedzenie ZZ ZMS,

na którym zatwierdzono program zabezpieczenia obchodów XXX-lecia PRL przez organizację ZMS w naszym przedsiębiorstwie. Ambicją młodzieży jest jak najaktywniej włączyć się do organizowania uroczystych ognisk w przededniu lipcowego święta. Szereg kół już w tej chwili realizuje, bądź też podejmuje

SYGNAŁY MŁODYCH

czynny produkcyjne i społeczne, chcąc w ten sposób przyczynić się do uczczenia XXX-lecia PRL. Organizowane będą otwarte zebrania kół ZMS, na których zaproszeni działacze partyjni i młodzieżowi podzielą się wspomnieniami z okresu budowy Polski Ludowej. Przeprowadzony zostanie konkurs gazetki ściennych i konkurs poświęcony osiągnięciom PRL i MPK w 30-lecie i wiele innych ciekawych i ambitnych zadań i imprez.

Oprócz trwającego już współzawodnictwa Kół ZMS w MPK Zarząd Zakładowy wprowadził wśród członków swej

organizacji współzawodnictwo indywidualne o tytuł „Najlepszego członka ZMS”. Przy ocenie brana jest pod uwagę aktywna działalność społeczna jak i nienaganna praca zawodowa.

W lutym zostały założone w naszym przedsiębiorstwie dwa nowe koła ZMS. Zrzeszają one uczniów naszej Szkoły Przyzakładowej. Przewodniczącym XV Koła wybrany został kol.

organizacji współzawodnictwa Kół ZMS jest, aby nasza Zakładowa Organizacja ZMS otrzymała na uroczystej KSR w przededniu Jubileuszu XXX-lecia PRL sztandar. Młodzież wspólnie z członkami

partii prowadzi obecnie akcję fundacyjną. W przedsiębiorstwie otwarte zostało wewnętrzne konto finansowe nr 269-29, na które w Dziale Finansowym (ul. Wawrzyńca 15) można dokonywać wpłat na ufundowanie sztandaru.

W marcu i kwietniu przeprowadzony zostanie w naszym przedsiębiorstwie przez młodzież ZMS-owską plebiscyt na „Nauczyciela i Wychowawcę Młodzieży”.

Poszczególne Koła ZMS na otwartych zebraniach wybierają spośród mistrzów, brygadzystów, kierowników, doświadczonych fachowców — najlepszego spośród nich, kierując się m. in. takimi kryteriami jak: postawa etyczna i moralna stosunek do młodzieży i koła ZMS, kwalifikacje zawodowe i organizatorskie, umiejętności pedagogiczne, zainteresowanie ruchem nowatorskim, działalność społeczna itp. Powołana Zakładowa Komisja Plebiscytowa po przeanalizowaniu kandydatów zgłoszonych przez koła przyznaje najlepszemu spośród najlepszych zaszczytny tytuł „Nauczyciela i Wychowawcy Młodzieży”.

(opr. A. T.)

żowym odznaczony został Brązową Odznaką „Za Pracę Społeczną dla m. Krakowa” oraz Brązowym Odznaczeniem im. Janka Krasickiego instruktor Szczepu hm Andrzej Turecki.

Harcerstwo ma wśród załogi MPK wielu sympatyków i przyjaciół, którzy nie szczędzą sił i środków na pomoc w roz-

wianiu działalności Szczepu. Doceniają to władze centralne ZHP, czego dowodem było przyznanie Honorowych Odznak Ruchu Przyjaciół Harcerstwa, które otrzymali tow. tow. Józef Grabacki, Kazimierz Cybulski, Zygmunt Nawłoka, Władysław Kłewski, Andrzej Balon, inż. Bronisław Pyka, inż. Stanisław Czajkowski, inż. Tadeusz Parpan, Jadwiga Jakubik, Józef Kudlek.

Program działania na rok 1974 zawiera szereg nowych ambitnych i trudnych zadań, których realizacja wymagać będzie od wszystkich członków Szczepu dużej preżności i aktywności.

W celu rozwijania i pobu-

dzania zainteresowań młodzieży powołano do działalności kluby zainteresowań: techniki, specjalności obronnych, dyskusyjny, kulturalno-artystyczny, łączności oraz turystyczno - krajoznawczy.

Ambicją harcerzy jest ustanowienie i wydanie w br. plakietki Szczepu oraz odznaki

W programie działania nie zapomniano również o zorganizowaniu młodzieży wypożyczalni, planując kilkanaście wycieczek, rajdów, imprez sportowych itp. Tradycyjnie już uwzględniono organizację obozu zimowego i letniego. Zacieśnienie przyjaźni i współpracy z młodzieżą z MKZ Dreźnie zajmuje też wiele miejsca w działalności Szczepu.

W sumie jest to program, którego pełna realizacja winna przynieść wiele korzyści — harcerzom, szkole i przedsiębiorstwu.

Pracą Szczepu kieruje 24-osobowa Rada Szczepu. Obowiązki Komendanta Szczepu pełni hm Bogdan Kowalczyk, zastępcami jego są hm Andrzej Turecki, pwd Ryszard Czuba i pwd Alina Neszeżyńska. — Kwatermistrzem jest org. Męcisław Szczepczyk. Na co dzień działalnością drużyn kierują durżynowi: pwd Krystyna Korpan, org. Józef Ulanek, org. Adam Ciszowski, org. Wojciech Honkisz oraz pwd Alina Neszeżyńska, która kieruje pracą Kręgu Instruktorskiego. (A. T.)

PISALI O NAS:..

... ciepło

„Echo Krakowa” w nr 58 z 9—10. III. 74 r.

Autor (woj.) pisze o ludziach z budki na kurzej stopce, czyli o pracy regulatorów ruchu tramwajów, z jednego — tego rodzaju — punktu, przy skrzyżowaniu w pobliżu kina „Wanda”.

... mieszanie

„Echo Krakowa” w nr 53 z 4. III. 74 r.

Pod mobilizującym podtytułem „MPK nie może zawieść” oraz bardzo obiecującym tytułem „Komunikacja miejska w godzinach szczytu znacznie się poprawi”, autor (ja) pisze o szeregu problemach przedsiębiorstwa, jego zadaniach na rok bieżący oraz wynikających stąd najbliższych perspektywach komunikacyjnych społeczeństwa Krakowa. Jest w nim trochę o planach dostawczych autobusów i przewidywanym braku dostaw tramwajów, o planowanym wzroście (o 40 proc.) przebiegu autobusów w godzinach szczytu (oby!), o konieczności poprawy pracy dyspozytorskiej, o występujących jeszcze zaniedbaniach, niedoinwestowania przedsiębiorstwa — w porównaniu do stolicy i Wrocławia, o zadowoleniu z prognozowanego złagodzenia niedoboru kierowców autobusowych i motorniczych, w związku z prowadzonym na tym odcinku — doszkalaniami kadr.

... krytycznie

„Echo Krakowa” w nr 58 z 9—10. III. 74 r.

Pod kompromitującym nas tytułem „Dwa tygodnie zwlekało MPK z naprawą pękniętej szyny”, tenże autor — co wyżej (ja), pisze z oburzeniem, dodajmy — całkowicie uzasadnionym, o uszkodzonym torze tramwajowym na skrzyżowaniu ulic: Długiej i Kamiennej, po którym dwa tygodnie toczył się normalny ruch tramwajowy, i przystąpił do jego naprawy dopiero — gdy pęknięcie szyny powodowało wykolejanie wozów. Pisze też o ślamazarności w wykonywaniu naprawy tego torowiska.

Autor kończy ten bardzo dla nas przykry artykuł stwierdzeniem „... Kierownictwo MPK winno wyciągnąć z tego zdarzenia właściwe wnioski”. A załoga z kolei oczekuje na informacje, jakie wnioski wyciągnęło z tego zdarzenia, które w sposób skuteczny... podrywa autorytet przedsiębiorstwa, całej załogi!

„Gazeta Krakowska” w nr 60 z 12. III. 74 r.

W „Mini Trybunie”, pod tytułem „Huśtawka na Karmelickiej”, zamieszcza korespondencję czytelnika (W. R.), który — po nieco kpiącym wstępie, krytykuje stan torowiska w ul. Karmelickiej, powodującego tzw. „huśtawkę” pasażerów jadących tędy w wozach tramwajowych.

Problem to dość znany i od dawna istniejący. Podejmowane działania być może pozwolą na poważną poprawę sytuacji (właśnie toczą się pertraktacje o dostawę płyt betonowych), ale ciekawe wydaje się być spostrzeżenie autora — dotyczące wpływu samych szyn na ten stan rzeczy. A co na to fachowcy?

... W tejże samej „G. K.” w korespondencji czytelnika (A. M.) pod tytułem „Do MPK — pilnie”, dowiadujemy się o autobusie linii 114, posiadającym nr boczny 517, nr rej. KR-7737, tzw. „zagłuszacz”, który w dniu 17. II, w — ponoć — skuteczny sposób, zagłuszał wszelkie inne odgłosy uliczne (a może jeszcze nadal głośny?). W zakończeniu czytelnik ten stwierdza: „wstyd! nawet dzieciarnia urządziła sobie pośmiewisko, witała śmiechem i urzawa ońże zmierzający ku przystankowi „wesoty autobus”!

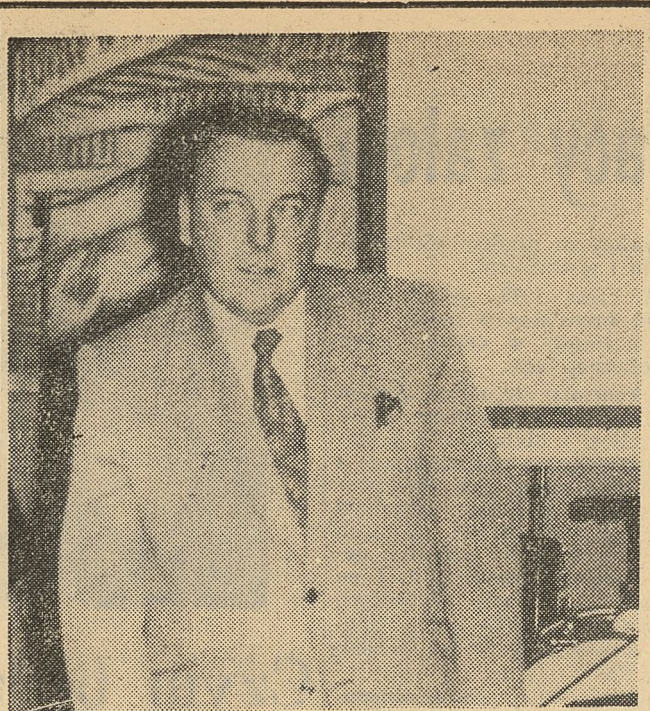
No cóż, wstydzimy się! Jesteśmy jeszcze tylko ciekawi — jaka była reakcja kierownictwa WEA Czyżyny, na tenże, mocno nas zawstydzający — artykuł?

Ponadto, na łamach „Gazety Krakowskiej”, toczy się aktualnie dyskusja na tematy komunikacyjne naszego miasta. Rozpoczął ją artykuł Janusza Ratajczaka pt. „Wielkomiejskie bezdroża” („G. K.” nr 52 z 23. III. 74 r.), a w ślad za nim, pod wspólnym hasłem „Komunikacyjne dylematy” ukazało się szereg dalszych wypowiedzi osób zainteresowanych tematem. Dziwi nas jedynie, że — jak dotąd, wśród zabierających głos w tej — tak istotnej sprawie, nie dostrzegamy udziału pracowników naszego przedsiębiorstwa. Czyżby u nas nie było fachowców od zagadnień komunikacji miejskiej?

A może nas ta sprawa — nie interesuje?

Były to „remanenty” artykułów zamieszczonych w prasie krakowskiej, w okresie 1—12. III. br. Pragniemy w ten sposób przypomnieć (tym co czytali, wzgl. zapoznać (tych co nie czytali), jak widziana jest działalność naszego przedsiębiorstwa — przez społeczeństwo naszego miasta.)

S. SZYMAŃSKI

POZNAJEMY PRZYJACIÓŁ W NRD

Przyczynkiem do dalszego, lepszego poznania Niemieckiej Republiki Demokratycznej było niewątpliwie spotkanie z dyrektorem Ośrodka Kultury i Informacji NRD w Krakowie Manfredem Huckiem. Spotkanie to odbyło się w Zakładowym Klubie przy pl. Serkowskiego w dniu 14 lutego br. z inicjatywy XIII Koła ZMS przy Wydziale Taryfowo-Biletowym. Młodzi uczestnicy spotkania wysłuchali w jego trakcie relacji o życiu młodzieży w NRD. Na zakończenie wyświetlony został film obrazujący przebieg Festiwalu Młodzieży w Berlinie w 1973 roku. (A. L.)

CO DAJE NOWY UKŁAD ORGANIZACYJNY?

Z dniem 1 sierpnia 1973 r. wszedł w życie w naszym przedsiębiorstwie nowy schemat organizacyjny. Jakże przynosi on zmiany w odniesieniu do systemu zarządzania i kierowania komórkami eksploatacyjnymi oraz zaplecza, które dotychczas były organizacyjnie rozdzielone.

Rozmawiałem na ten temat z dyrektorem nowo utworzonego Zakładu Komunikacji Szynowej inż. Trzmielcem. Zakład ten — informuje inż. Trzmiel — pozwala na scentralizowane działanie w ramach jednej traktacji pięciu wydziałów, które poprzednio podlegały różnym pionom dyrekcyjnym. Oznacza to w praktyce skupienie w jednym reku zagadnień eksploatacji, remontowo-produkcyjnych, a także zaopatrzenia materiałowego. Zakładowi podlegają bowiem dwa wydziały eksploatacyjne, jeden remontowo-produkcyjny (warsztaty tramwajowe), wydział torów oraz wydział sieci i podstacji.

Korzyści nowego układu organizacyjnego pozwalającego na scentralizowane, operatywne działanie w ramach jednej traktacji dały już o sobie znać przy pracach, jakie prowadziło nasze przedsiębiorstwo na skrzyżowaniu koło Dworca Głównego.

Nowy system eliminując pośrednie szczeble zarządzania znacznie skrócił drogę, zarówno jeśli chodzi o realizację poleceń i zadań, jak też przy przekazywaniu sygnałów i postulatów oddolnych do szczeb-

la kierowniczego, jakim jest zakład.

Częścią składową Zakładu Komunikacji Szynowej są również komórki funkcjonalne będące na usługach wszystkich 5 wydziałów. Są to: sekcja gospodarki materiałowej, działająca przy wydziale remontowo-produkcyjnym, dział eksploatacyjno-ekonomiczny, dział techniczny oraz sekcja osobowa (kadry).

Oznacza to duży krok naprzód w zakresie usamodzielnienia w podejmowaniu decyzji, koordynacji i zarządzaniu, co pozwala na szybkie podejmowanie decyzji i skuteczne działanie w ramach całokształtu spraw związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorstwa.

„Sygnały MPK” — Jednodniówka Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego w Krakowie. Wydawca: Samorząd Robotniczy MPK. Redagują: Andrzej Lisowski, Stanisław Szymański, Andrzej Turecki. Druk: Prasowe Zakłady Graficzne RSW „Prasa — Książka — Ruch”, Kraków, ul. Wielopole 1. S-61

TMMT

Turniej Młodych Mistrzów Techniki został zapoczątkowany w 1967 r. z inicjatywy i przy współpracy ZMS i NOT w skali całego kraju. Celem Turnieju jest nie tylko popularyzacja idei postępu technicznego i wynalazczości, ale także wnoszenie do gospodarki narodowej tych osiągnięć myśli technicznej, które dają wzrost wydajności, oszczędność i polepszenie warunków pracy.

W naszym przedsiębiorstwie Zakładowa Komisja TMMT powołana została w roku 1970. Na przestrzeni ostatnich czterech lat notowany jest stały wzrost popularności TMMT. W samym tylko roku 1973 zakwalifikowano do Turnieju 41 wniosków racjonalizatorskich, tzn. tyle ile w sumie ich było w poprzednich trzech latach.

Wartość wniosków racjonalizatorskich zakwalifikowanych do wdrożenia w ciągu czterech lat wzrosła dziesięciokrotnie, bo gdy w roku 1970 wynosiła 90 tys. zł, to w roku 1973 wyniosła 900 tys. zł.

Zakładowa Komisja Organizacyjna TMMT po analizie wniosków zgłoszonych w 1973 r. przyznała 17 nagród o łącznej wartości 20 tys. zł.

Pierwsze nagrody otrzymali: Wojciech Sikora, Zbigniew Ciaputa i Zbigniew Czuchra.

(A. L.)

Gdzie spędzimy tegoroczne urlopy?

Chociaż do lata jeszcze daleko, to jednak warto już teraz wiedzieć jakie możliwości odpoczynku zaoferuje w tym roku przedsiębiorstwo swoim pracownikom.

W lipcu i sierpniu br. zorganizowanych zostanie 5 turnusów wczasowych w Bułgarii dla ok. 200 osób. W maju, czerwcu i wrześniu 3 turnusy wypoczynkowe dadzą możliwość spędzenia urlopu w górach Szwajcarii Saksońskiej w NRD.

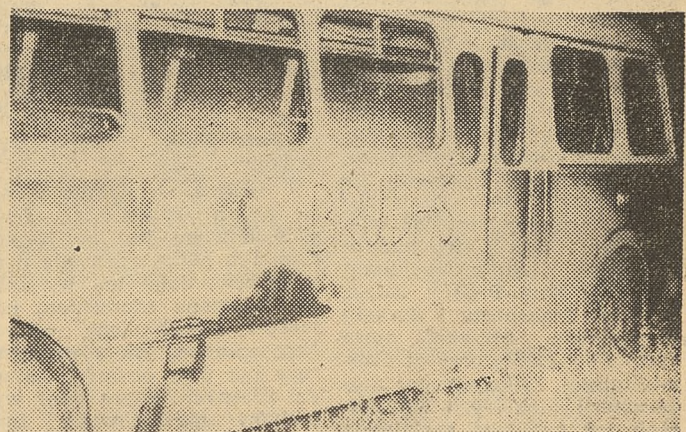
Dla tych, którzy wolą urlop w kraju zorganizowane zostaną w okresie od czerwca do września wczasów w 7 turnusach w Świnoujściu. Wreszcie tym, którzy nie lubią zbytnio oddalać się od miejsca stałego zamieszkania zaoferowanych zostanie 9 turnusów wczasowych w naszym ośrodku w Osieczanach w okresie od maja do września br.

Bliższych informacji w sprawie terminów i warunków uczestnictwa zasięgnąć można w Wydziale Zaopatrzenia Pracowniczego. (A. L.)

Jak Cię widzą...

Tak oto został przez Zajezdnię w Czyżynach „uświetniony” Dzień Kobiet. Właśnie w dniu 8 marca o godz. 4.30 rano, zastał ten autobus gotowy do wyjazdu na linię — nasz fotograf. I nie tylko ten. Wiele takich „okazów” tego wydziału, lepiących się od brudu, kursowało w tym dniu po ulicach naszego miasta. Wzbudzały odrazę u pasażerów, i... interwencje MO! Podziwiamy beztroskę nadzoru technicznego i dyspozytorskiego, wypuszczających takie „wizytówki” naszego przedsiębiorstwa. WEA Czyżyny — wstyd!

(Fot. T. Zwoliński)

Zamierzenia socjalno-bytowe

Systematyczna poprawa warunków pracy i warunków socjalno-bytowych załogi jest istotną częścią realizacji Uchwały VI Zjazdu PZPR. Zadania z tego zakresu ujęte zostały w planie społeczno-gospodarczym naszego przedsiębiorstwa na rok 1974.

Celem tego planu jest dalsza poprawa sytuacji naszych pracowników w miejscu pracy i poza pracą. Chodzi przy tym o poprawę warunków nie tylko samego pracownika, ale i jego rodziny. Niezależnie od tego, że działania takie mają głęboko ludzki, wynikający z samej istoty socjalizmu sens, zapewniamy one także stabilizację załogi.

Wśród wielu objętych tym planem zamierzeń na czoło wysuwa się sprawa budowy nowej zakładowej przychodni nicy MPK otrzymają nowe lekařskie, mogącej sprostać mieszkańom o łącznej powierzchni 1300 m. kw. (A. L.)

trebom w zakresie ochrony zdrowia. Ogółem na pokrycie potrzeb socjalno-bytowych przeznaczono w planie kwotę 14,5 mln zł. Ze środków tych finansowane będzie m. in. utrzymanie hoteli pracowników, działalność bufetów zakładowych, wydawanie posiłków regeneracyjno-wzmacniających (ok. 200 dziennie), dopłaty do abonamentów stołowych dla ok. 200 osób, zakupy mleka i wody mineralnej, działalność zakładu fryzjerskiego itp.

Ponad 34 mln zł przeznaczono na utrzymanie i rozwój ośrodka wczasowego w Osieczanach. Z tej kwoty 3 mln zł. zostanie przeznaczona na budowę basenu kąpielowego w Osieczanach. Brak takiego basenu od dawna dawał się dotkliwie odczuwać wczasowiczom.

W bieżącym roku pracownicy zakładowej przychodni nicy MPK otrzymają nowe lekařskie, mogącej sprostać mieszkańom o łącznej powierzchni 1300 m. kw. (A. L.)

8 MARCA

(Ciąg dalszy ze str. 1)

Utworzenie funduszu alimentacyjnego od stycznia 1975 r. jest kolejną pozycją programu rządowego. Z funduszu tego wypłacane będą alimenty w wysokości 500 zł kobiecie na dziecko oraz rodzicom w podeszłym wieku, zaniebawianym przez dzieci. Zakłada się, tak jak i przy innych decyzjach socjalnych, że pomoc państwa służyć będzie rodzinom o najskromniejszych dochodach. Kwoty alimentów wypłacane z funduszu będzie ściągać od opornych dłużników już nie rodzina, lecz państwo, które ma być wierzycielem konsekwentnym i surowym.

Projekt kodeksu pracy, który znajduje się obecnie w Sejmie, rozszerza ochronę prawną matki pracującej i rodziny. Projekt tego aktu zakłada np. przedłużenie urlopu macierzyńskiego w razie urodzenia bliźniąt do 26 tygodni. Płatny 14-tygodniowy urlop macierzyński ma przysługiwać pracownicy, która przyjęła dziecko na wychowanie. Proponuje się przyznanie pracownicy prawa do niezmiennego wynagrodzenia już od początku ciąży w sytuacji, gdy ze względu na jej stan trzeba kobiecie powierzyć pracę lżejszą.

Wróćmy jednak do programu socjalnego na najbliższe 2 lata. Z wielkim uznaniem przyjęły kobiety, zwłaszcza robotnice zmęczone wieloletnią pracą, którą trzeba było łączyć z obowiązkami domowymi — zapowiedź wcześniejszego przechodzenia na emeryturę, oczywiście dobrowolnego. Możliwość ta otworzy się od 1 lipca 1975 r. przed kobietami, którym do wieku emerytalnego brakuje nie więcej niż 5 lat, a ich staż pracy jest o 10 lat dłuższy od wymaganego. Będą z niej również mogły skorzystać ko-

biety, które osiągnęły ustawowy wiek emerytalny, o ile brakuje im nie więcej niż 5 lat do pełnego stażu pracy. Zapowiedź dodatkowego czasu wolnego od obowiązków zawodowych — 6 wolnych sobót w tym roku i 12 dni wolnych w roku przyszłym — najbardziej chyba uradowała matki pracujące, dla których doba jest wciąż za krótka.

Rozbudowa systemu zabezpieczenia interesów rodziny, zabezpieczenia warunków równości startu życiowego ludzi — jest konsekwencją polityki socjalnej wytkniętej przez VI Zjazd PZPR.

W całym minionym 30-leciu nie było okresu tak obfitującego w decyzje na rzecz interesów kobiety, dziecka, rodziny, jak okres, który obecnie przeżywamy.

(A. T.)

Na wszystkich wydziałach odbyły się spotkania, na których przedstawiciele kierownictwa i aktywnie społeczno-politycznego złożyli kobietom życzenia pomyślności zawodowej i osobistej w dniu ich święta. 1500 kobiet zatrudnionych w MPK otrzymało upominki w postaci bonów towarnych.

Oddziałowe Rady Związkowe przy Wydziale Eksploatacyjnym Tramwajowym Podgórze i Wydziale Taksówek, oprócz kwiatów obdarowały kobiety drobnymi upominkami w postaci słodyczy i wyrobów „Cepelii”.

Dyrekcja i czynniki społeczno-polityczne skierowały do kobiet szczególnie wyróżniających się w pracy zawodowej i społecznej listy uznania. W Zakładowym Klubie MPK członkinie ZMS na zorganizowanym dla nich spotkaniu wysłuchały m. in. ciekawej prelekcji na temat aktualnej sytuacji międzynarodowej. W Klubie Zakładowym odbyło się spotkanie z poetką, którego uczestniczki słuchały recytacji wierszy Marii Jasnorskiej-Pawlikowskiej.

(A. L.)